

ΚΑΛΥΚΙΝΗΜΑΤΑ
Η΄ΤΟΙ
ΤΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ
ΚΑΤΑ
ΦΘΟΝΟΥ

κατὰ τῆς
ΛΟΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΓΓΕΝΙΟΥ

Συντεθέν ὑπὸ τῆ Δ

Καὶ ἰδίως ἀναλώμασι διὰ τύπων ἐκδοθῆν χάριτι τῶν φι-
λαληθεσάτων Ἑλλήνων.

Sic fatus senior, telumque imbelles sine ictu
Conjēcit: raucō quod protinus aere repulsum,
Et summo elypei nequiesquam umbone pependit.

Virg. Aen. lib. 11.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας 1795.

Τὰ παλαιὰ τιμᾶσθαι θέμις, ἠνίκα κὲ τὴν ἀλήθειαν ἔχει ἐπανδᾶσαν τῷ χρόνῳ

Ζαχαρ. Σχολ. τῷ μετέπειτα Ἐπισκόπ. Μυτιλ. Διάλογ. ὅτι ὁ συναΐδιος τῷ Θεῷ ὁ Κόσμος.

Φθόνος καὶ κατὰ τῆς Λογικῆς τῆς Εὐγενείας.

Ο φθόνος, ἡ χαμίρπεια ἢ ἡ δεισιδαιμονία εἶναι τρεῖς τρομακτικὰ θηρία, ὅπῃ κατηδάρισαν πόλεις, ἐρήμαξαν ἔθνη, ἠφάνισαν Δημοκρατίας, κατέκωσαν Βασίλεια, ἠχμαλώτευσαν τὰ πλείον ἐνδοξότερα γένη τῆς Γῆς, ἢ ἀκολούθως τὰ πλείον ἀξιολογώτερα, μεγαλοπρεπέστερα, ἢ περιφανέστερα ὑποκείμενα, ἢ κατορθώματα αὐτῶν τὰ κατέσκησαν, ἦτοι ὡς ὄντα ἢ σκιάς, ἢ τὰ ἔφερον εἰς παντελῆ ἀλησημονησίαν· αὐτὰ λίγω τὰ σμερδαλία θηρία φέρονται ἰσχυρότερον τῶν ἐρίλαμπῶν μεγαλουργημάτων, ἢ ἐπισημαίνονται τὰς ἐτιδανὰς ἢ χαμιρπεῖς πράξεις· διατυφωτικὰ ὁ φθόνος χαίρεται εἰς τὰ κακὰ, ἢ λυπεῖται εἰς τὰ καλὰ.

Αὐτὰ φημι τὰ τρεῖς ὀλίθηρα ἢ φθοροποιὰ θηρία κατεμάρανται τὸ ἄνθος τῆς Γῆς, κατέσβυσαν τὸν λαμπρῶνα τῷ Κόσμῳ, ἢ ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα χειμῶνα παντοτινὸν ἢ ἕνα σκότος ἀχανές· ἢ διὰ τὴν ὀμιλήσω μερικώτερον κατέσκησαν ἐκείνην τὴν ἀριζήλον ἢ λαμπρὰν Ἑλλάδα, μίαν βδελυρὰν ἢ σκοτεινὴν παγαῖδα.

Ποῦτος ἠφάνισεν τὸν Μιλτιάδην ἰκίοντι τὸν περὶ φημι ἀρχιστράτηγον, ἢ σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος; ὁ φθόνος, ἡ χαμίρπεια, ἢ ἡ δεισιδαιμονία· ποῦτος κατέτρεξεν εἰς τὰ τετραπέριστα τῆς Γῆς τὸν ἔλευθερον τῶν προ-

γόνων μας Θεμισοκλία; αὐτὰ τὰ κακὰ θηρία· ποτος ὑσί-
 ρησε τῆς Ἀθηναίης ἀπὸ τὸν σοφώτατον τῆς ἡδαικίτου
 διδάσκαλον Σωκράτην λέγων τὸν ἀμείνητον; ὁ φθόνος, ἡ
 χαμίρπεια ἢ ἡ δεισιδαιμονία· ποτος κατεδιώξε ἢ ἰθαυά-
 τωσεν εἰς ξίνα Βάσιλεια τὸν μεγαλωτάτον Δημοκράτην·
 ἢ θερμότατον Πατριώτην Ἀλκιβιάδην τὸν τασάκις σώσατα
 τὴν πατριδάτη τῷ ζυγῷ τῶν ἰχθεῶν; ὁ φθόνος, ἡ
 χαμίρπεια ἢ ἡ δεισιδαιμονία· ἢ διὰ τὰ μὴ πολυλογῶ ὅλα
 τὰ λαμπρὰ ὑποκείμενα κατίσχεψαν, ἢ ἀπὸ αὐτῶν ἀνδρά-
 ποδα ἢ καθάρματα εἰσήγαγον· ἢ τέλος πάντων, ἢ τὰ
 ὀνομάτα αὐτῶν τῶν θαυμασίων ἀνδρῶν ἄδηλα, ἢ αὐ-
 παρκα, βλαβῆ! εἰς τὸ γένος μας τὰ κατίσχεσαν, ἢ ἡμᾶς
 τῆς ἀπογοήσεως αὐτῶν μᾶς ἔφερον εἰς αὐτήν, φεῦ! τὴν
 ἀθλίαν ἢ τεταλαιπωρημένην κατάσασιν, εἰς τὴν ὅποιαν
 εὐρεσκόμεθα ἀναστειάζοντες, ἢ τὴν δυσυχίαν, ὅπῃ πάντο-
 θεν μᾶς κυριεύει, μὴ διακρίνομεν, ἀλλ' ὡς ἡλιθιοὶ ἢ ἀ-
 ναίδητοι, ὅπῃ μᾶς ἔκαμαν, ἢ ὡς ὑπὸ Μανδραγόρα νὰ
 κοιμώμεθα μᾶς ἰδιώρισαν, δὲν ἠμποροῦμεν τὰ τοιαῦτα
 μυστρά, ἢ βδελυρὰ θηρία νὰ τὰ διακρίνωμεν διὰ τὸ ποι-
 κίλον τῆς μορφῆς αὐτῶν.

Αὐτὰ ἔν τὰ ἀρπακτικὰ ἢ αἰμοβόρα βηδέντα θηρία
 καὶ ἄχρι τῆ νῦν σώζονται μὲ περισσοτέραν ἐνέργειαν ἢ μὲ
 ἄλλον κάλυμμα σκοτεινότερον διὰ τὰ μὴ φαίνονται, ἢ ὅπῃ
 αἰθάλλονται κἀνεὶνα σκιθῆρα, ὅπῃ ἀνάπτει ἀπὸ τῆς πα-
 λαιῆς ἰκτείνης φωσφῆρας βιάζονται μὲ κάδε τρόπον νὰ τὸν
 σβύσῃ διὰ τὰ μὴ τὰ ἀνάψῃ τὸν ποικίλον ἢ χαμερπῆ
 χιτῶνα ἢ τῆς τὸν καύση, ἢ τοιωτοτρόπως τὰ ξεκαλύψῃ

να φαίνονται τοιαῦτα, ὅτι λογῆς εἶναι φυσικά, ἔχει ὅ,τι λογῆς φαίνονται τοῖς τυφλοῖς ἀνθρώποις.

Ἄχ! τεταλαιπωρημένοι ἢ δισπαρμένον με τῆδε κα-
κεισιγένος! πόση λύπη αἰθάσεται ἡ ψυχὴ μου, ὅταν πα-
ρασαίνῃ τὴν ἄκραν λαμπρότητα, σοφίαν ἢ δόξαν τῶν προ-
γόνων μου, ἢ ἀκολούθως εὐτυχίαν ἢ ἐξεναντίας τὴν χα-
μέρπειαν, ἀμάθειαν ἢ ἀτιμίαν, ἢ ἰσοπέτως τὴν ἄκραν
δυσυχίαν ἡμῶν τῶν ἀπογόνων αὐτῶν· πόσον αἰδοθητικοὶ
ἦσαν ἐκεῖνοι, ἢ πόσον ἀναιδοῦντοι ἀποκατεσάθημεν ἡμεῖς·
πόσον ἐνδοξοὶ ἐκεῖνοι, ἢ πόσον ἄδοξοὶ ἡμεῖς· πόσον ἐντι-
μοὶ ἐκεῖνοι, ἢ πόσον ἄτιμοὶ ἡμεῖς· ὥστε ὅπῃ κατητήσα-
μεν καθάρματα ἢ ἀνδράποδα ξέτων ποτὶ βαρβάρων γενεῶν,
ἢ γέλοιοι ὄλε τῷ Κόσμῳ· ᾧ πόση ἡλιθιότης! ὦ πόση
ἀναιδοῦσία! ἡμεῖς ὅπῃ ἐσάθημεν τὸ παράδειγμα τῆς ἀ-
ρετῆς ὄλου τῷ Κόσμῳ, να κατατήσωμεν ὑπόδειγμα τῆς
χαμερπείας ἢ βαρβαρότητος· βαβαί! ὁ κάλαμός μου κατα-
βρέχεται ἀπὸ τὰ δάκρυα, ἡ λύπη ἢ ἡ κατήφεια τὸν ἐμ-
ποδίζει ἀπὸ τὸ να θεηθήσῃ τὴν ἀθλιότητά μου περαιτε-
ρω· ἐπειδὴ ἡ ὕλη τῆς δυσυχίας μου εἶναι ἰκανὴ διὰ ὄλης
τῆς τραγωδῆς, ὅπῃ ἐσάθησαν ἐξ ἀρχῆς Κόσμῳ· ἢ τῆ ἀ-
ληθείᾳ ἀναιδοῦντιτερος ἤθελα εἶμαι ἢ ἀπὸ αὐτὰς τὰς
πέτρας, ἂν βλέπωντας τὸ γένος μου εἰς αὐτὴν τὴν τα-
λαιπωρίαν, εἰς αὐτὴν τὴν δυσυχίαν, δὲν ἤθελαν τεραχ-
θῆ τὰ σπλάγχνα μου, δὲν ἤθελαν σηκωθῆ πικρὰ ἀναθυ-
μιάσεις λύπης, ὡς εἶπῃ, ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, ἢ δὲν ἤθε-
λα χύσει πηγὰς δακρύων· ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος, ἂν ἢ ἀ-
κατακαύσως ἤθελα χύσῃ ποταμῶν δάκρυα, καθὼς καὶ

τώρα χύνω γράφοντας ἢ καταβρίχωντας τὸ χαρτίοι·
 ἐπειδὴ τὰ δάκρυά μου δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ σᾶς καταγγίλῃ
 αἰσθητικῶς, δὲν προξενῶ κρότον νὰ σᾶς ἐξυπνήσῃ ἀπὸ
 τὸν βαθὺν ὕπνον, ἢ ἀκολέθως ἕτε ἐνεργεσιὰ κἀμνου εἰς
 τῆς λελιδωμένας καρδίας σας, ὅπῃ ἐσυνέθισαι νὰ τὰ νο-
 μίζην διὰ σημεῖα ὑποκρίσεως ἢ τρέλας· ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς
 παρακηρήσῃ τινὰς εἰς αἰσθησὶν δεῖται λόγου, δεῖται φω-
 νῆς, ἢ φωνῆς ἐκπληκτικῆς· ἐπειδὴ κεκώρωθε τὰ ὦτα,
 ἢ ἐσκληρεύθητε τῇ καρδίᾳ. Αὐτῆν δὲ τῆς ἐκπληκτικῆς φω-
 νῆς θέλετε τὴν ἀκούσει δι' ἄλλου τινὸς βιβλίου, ὅπῃ μετ'
 ὀλίγου θέλει ἐκδοθῆ.

Διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω δὲ, ὅτι ἕως τῆ νῦν τοιαῦ-
 τα μουσάρὰ ἢ τρομερὰ θηρία εὐρίσκονται ἐνεργητικώτερα
 ἢ σκοτεινότερα ἀπὸ τὰ παλαιὰ, καθὼς προεῖπον, θέλω
 σᾶς δηγηθῆ τὴν ἐπομένην περίεσιν, ὅπῃ ἠκολέθησαι
 εἰς ἑνὰ με φίλον ὁμογενῆ, παρ' ᾧ ἢ ἀκρατῆς ἐγενόμην
 τῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, ἔχ' ἕντερον δὲ ἢ Ἱστορικῶν,
 τὰ ὅποια θέλων ἐκδοθῆ πολλα ὀγλίγωρὰ, ἢ μάλιστα ἡ
 Γραμματικὴ του, ἡ Ῥητορικὴ, ἡ Λογικὴ, ἡ Μεταφυ-
 σικὴ, ἡ πειραματικὴ Φυσικὴ κατὰ τῆς νεωτέρας φυσικῆς
 ἢ χυμικῆς, ἡ Ἠθικὴ, τὸ Δίκαιον τῆς φύσεως, ἡ Παγκόσ-
 μιος Ἱστορία, ἢ ἡ Γεωγραφία· ἐπειδὴ δὲν διέτριψε τόσους
 χρόνους ἰδῶ ὁ Ἄνθρωπος εἰς μάτην, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν ὁμογε-
 νῶν μας Σπουδαστῶν.

Αὐτὸς τοιγαρῶν ὁ ἄνθρωπος, ἕτινος τὸ ὄνομα πασιδη-
 λου διὰ τὰ συγγράμματά τε, παρακαλεθεὶς ὑπότινος τῶν
 ἰδῶ Ῥωμαίων ἑμπόρων νὰ διορθώσῃ τὴν μετεπεχθεῖσαι

εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἰδιώμα λατινίζουσαν λογικὴν τῷ Βαυ-
μαϊζέρου, ὡσαύτως τε τὰ συνθέσει μίαν ἀφιερωτικὴν ἐπι-
στολὴν πρὸς τοὺς ὑψηλότετους Αὐθίντην τῆς Δακίας Ἀλέ-
ξανδρον Μερζήην, ἢ ἕνα προσήμιον πρὸς τὸν Ἀναγκώσην,
εἰδέχθη τὸ πρόβλημα, ἢ τὴν δέησιν τῷ ἐμπόρου ἀσμένως
φιλογνηθῆς ὢν, ἢ μὴ κάθε ἐπιμέλειαν ἢ ἀκρίβειαν τὴν ἐξε-
καθάριστιν ἀπὸ τῆς περισσοτέρης σολοικισμὸς τῷ Ἑλλη-
νικῷ ἰδιώματος, εἰδιώρθωσε τὰ ἰσραημῆα μέρη, ἵνα ὁ
μεταφραστὴς διὸν ἐνοῦσε τῆς ἰδιωτισμὸς τῆς Λατινικῆς
διελίχτου, ἢ ἀκόλυθως ἄλλα αὐτ᾽ ἄλλων μετῆρατε, ἢ
πολλὰ μὴ ἐνοῶντας τὰ ἄφρονι, ὡς τῷ ἔχοντι τὸ χειρό-
γραφοι, ἢ παρεβάλλοντι αὐτὸ μὲ τὴν τυπωμένην Λογι-
κὴν δῆλον γενήσεται· ἢ τέλος πάντων εἰς τὸν τίτλον τῆς
αὐτῆς λογικῆς ἐπρίδισι ἢ τὸ ὄνομά του ὡς διορθωτῆς
κατὰ τὴν συνθέσει ἢ ὑπέσχεσαι τῷ ἐμπόρου, ἕτινος τοῖς
ἀναλώμασι ἐκδίδονται, τὸ ὄνομά του δὲ εἰς τὸν τίτλον
τοιούτου ἦτορ τυπωμένοι·

δι' ἐπιμελείας ἢ ἀκριβῆς διορθώσεως Ἀθανασίᾳ
Πέτρῳ Ψαλῖδα τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἄφ' ἧ δὲ ἐτυκώθη μὲ τόσας κόπους τῷ διορθωτῷ,
ἢ μὴ τόσα ἔξοδα τῷ ἐκδότῳ, ἔλαβεν ἕνα σῶμα κατὰ τὴν
θέλησιν τῷ ἐμπόρου· ἢ μετ' ἐλίγας ἡμέρας ἠθέλησε τὰ
τὸ δείξῃ εἰς κάποια ὑποκείμενα, ὅπῃ ἦλθον εἰς τὸ κατάλυμά
του, ὡς ἕνα νεοτυπωμένον βιβλίον, ἢ βιβλίον σχολασικόν.

Περὶ τῶν λοιπῶν τὸ βιβλίον τὸ ἕνα ὑποκείμενον ἀ-
νέγνωσε τὸν τίτλον, μετῆπειτα τὴν ἐπιστολὴν, ἣτις εἶναι
ἢ ἀκόλυθος.

Ἵψηλότατε καὶ γαληνότατε Ἀυθέντα!

Ἐλᾶς ἐκείνη ἢ περικληῆς ποτε ἔζηλωτή· Ἐλᾶς ἢ τῷ Ἀρει ἔ· Ἀπόλλωνι, Μῆσαις τε ἔ Παλλάδι ὑποκειμένη τε ἔ θυσιάζουσα· Ἐλᾶς ἢ περικαλλῆς ἔ αἶρατα, ἢ βρύουσα ἀνδρῶν ποικίλοις ἔ εὐώδισιν· Ἐλᾶς ἢ ἰσομοιουμένη λειμῶν ἀειθαλεῖ ἔ Τερπνῷ, εἰς ᾧ προσίτρεχοι ἄκαπτα τὰ γήθη, ὡσπερ αἱ μέλιται, δριψόμενα τῶν εὐώδεσάτων αὐτῆς αἰμάτων· Ἐλᾶς, ἐν ἧ ποτε ἔπιεον αὔραι λεπταί, ἔ ἠδοικαί, αὔραι γαληνιάται ἔ ζωογοιῖσαι· Ἐλᾶς, ἣτις κατεχέτο διαπαντός ἴαρι, ἀφ' ἧς ὁ χειμῶν ἔ οἱ λαίλαπες ἀπελήλανται· Ἐλᾶς ἢ μικρὰ μὲν τῇ ἐκτάσει, μεγίστη δὲ τῇ ἐντάσει, ὡς τὰ κατὰ τῶν περσῶν Ξέρξου, καὶ Ἀεταξίεξου, ἔχ ἤττοι τε ἔ Δαρείου τρέπαια μαρτυρεῖ· Ἐλᾶς, λίγω, γαληνότατε Ἀυθέντα! ἢ προεισηκῆσα τοσούτους, τοιούτους, ἔ τηλικήτους ἠρωᾶς τε ἔ ἠμιθέας, ὧν τὰς πράξεις ἔ μεγαλουεργήματα ἰθαύμαζε μὲν ἢ Εὐρώπη, ἐφοβετο δὲ ἢ Ἀσία, φιδῷ! τὸ γόνυ ἔκλινε, τῷ ζυγῷ καθυποβέβληται, τῇ βαρβαρότητι ὑποτέτακται, τῇ ἀμαθίᾳ συνέζευκται, ἔ τοτὲ ἰσωτερικοῖς τε ἔ ἰξωτερικοῖς λαίλαψι κατὰ κράτος ἠφάνισαι.

Τάλαινα Ἐλᾶς, οἶ' ἄρα σοι τὰ πεπραμένα ἦν!

Αὐτῇ ἔν, εὐμενέστατε Ἡγεμῶν! αὐτῇ ἢ Τάλαινα ἔ βεβαρυμένη Ἐλᾶς ἢ τοσούτους αἰῶνας τῷ ζέφῳ ἔ τῇ σκοτομαίῃ καταθλιβομένη, ἔ τῷ διηνεκίτε ἔ συνεχεῖ χειμῶνι καταπιεζομένη, τῷ παχυτάτου ἐκείνου σκότους προκύπτειν, ὡσπερ τῶν καλύκων τὰ ἄνθη, ἠέξατο, ἔ τὸν

Ἡλιον λάμποντα ὄραν ὄφεισιν ἔτι ἀμυδραῖς νεοτῶν δί-
 κην· εὐτή, φημί, ἢ δυσυχῆς, ἢ κριμασιν, οἷς τὸ θεῖον
 οἶδε, πεπτωκυῖα, ἢ βαρεῖαν δουλείαν δουλεύουσα, ἐπὶ Σὲ το
 ἄκρον αὐτῆς Ἄωτον, τὸν λαμπτήρα ἢ πρύτανιν, τὸν ὑπε-
 ρασπιστὴν τε ἢ ἀντιλήπτορα, τὸν σοφία ἢ συνέσει, εἴπερ
 πώποτε ἢ ἄλλος, διακινῶντα, δι' ὧν περίπυρος μὲν ἀνά
 πάσαν τῆς Εὐρώπης γίγνομαι, θερμότητος δὲ ἢ πιστότα-
 τος ζηλωτῆς τῆ Ὀθωμανικῆ κράτους, ὡς ἀνωθεν ἢ ἐξ
 ἀρχῆς ἴδιοι γέτο ὃν τῆ ἐριλαμπῆς αὐτῆς οἴκου, ἀπεδεί-
 χθης· ὄδει ἢ τὸν Μολδαβίας πρῶτον, ἔπειτα δὲ ἢ τὸν
 τῆς Δακίας ἡγεμονικὸν θρόνον ὑπὸ τῆ κραταιοτάτη αὐ-
 τῆς Μονάρχου λαμπρύναι τε ἢ κοσμηῆσαι, ἢ εὐνόμως
 διοικῆσαι ἠξίωσαι· ἐπὶ Σὲ φημί, τὸν δικαιοτάτον, εὐμένε-
 γατον ἢ εὐσπλαγχνικώτατον Ἠγεμόνα ἐλπίζει, ἢ ἐλπί-
 ζουσα ἐκ ἐπαισχυθῆσεται· ὄρα γὰρ τὸν, ὃν πρὸς τὰς
 μέσας ἔχεις, ζῆλον, ὡς ἔμφυτον τῆ Ἰμετέρα ἐψηλότη-
 τι ἐνεσαγμέτοι, ἢ τὸν, ὃν πρὸς αὐτὴν τρέφεις, πόθον εἰς
 τὸ κατακοσμηῆσαι αὐτὴν ἢ καλωπίσαι μείζονα ἐόντά σοι
 τῆ τῆ Πεισιγέρτου Ἰππάρχου, ὃς ἄρχων τῶν Ἀθηναίων
 ζηλωτῆς ἢ περιπύσης αὐτῆς κατεγήσατο, ἢ οἷς πᾶσι
 τεθαυμάσαι ἐπὶ τῆ σοφία ἢ πολυπειρία· αὐτὸς γὰρ ὑ-
 ψηλότατε Ἠγεμών! συναθροίσας τὸς ἀρίστους τῆς Ἑλλά-
 δος συγγραφεῖς Ἀθήνησι καθιδρεύσατο ἐκεῖνην τὴν περίφη-
 μον ἢ θαυμασίαν βιβλιοθήκην, ἣν ἀγαθὸς ἐν τῆ ἀλώ-
 σει τῶν Ἀθηναίων Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τῆς Περσίας Βασι-
 λεὺς εἰς τὰ ἑαυτῆ Βασιλεία μετεκομίσατο, εὖ εἰδὼς, εἰ ἢ
 βίεβαρος, ὅτι ὁ θρόνος οὐ μένον μᾶλλον τῶν ἄλλων ταῖς

Ἐν τῇ ἀναγνώσει δὲ τὸ ἄλλο ὑποκείμενον, ὅπου
 ἦκε μετεβλήθη τὴν ὄψιν ἢ ἠλλοιῆτο· ἡ αἰτία δὲ αὐ-
 τῆς τῆς ἀλλοιώσεως, ἦτοι ἦτον ἡ λύπη, διὰ τὴν δυσυ-
 χῆ δὴλ. Ἑλλάδα, ἡ ὀφθόνος, ἢ ὅτι τὸ πρῶτον δὲν ἦτον,
 ἀλλὰ τὸ δεύτερον δὴλον ἔγινε ἀπὸ τὰ ρηθῆσόμενα· με-
 τὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τῆς ἐπιστολῆς ἀρχισε νὰ ἀναγνώσῃ
 ἢ τὸ προσίμιον τὸ πρὸς τὸν Ἀναγνωστὴν, εἰς τὸ ὅποιον
 ἦτον κάποια κρίσις διὰ τὰς λογικὰς, ὅπῃ ἔχει τῶρα τὸ
 δυσυχὲς γένος μας, ἢ μάλιστα διὰ τὴν λογικὴν τῆ Εὐ-
 γενείας, ἣτις κρίσις ἔτω φωνεῖ, „ αἱ ἀνωφελεῖς ἀντιφρήσεις τῆς
 „ τῆ Κορυδαλλείως Λογικῆς, ὡσαύτως ἢ τῶν λοιπῶν πα-
 „ λαιῶν, ἢ τὸ λίαν σύντομοι ἢ ἀτελεῖς τῆ Σαργδβεῆ ἔ-
 „ χι μένοι δὲν ἀναπτύσσου τῆς καιρίας τῆ νοεῖν, ἀλλὰ ἢ
 „ αὐτὸν τὸν δυσυχῆ, ἢ περιορισμένοι νῦν τε ἢ Λόγοι
 „ συγχέουσι, ὡς παρτὶ εἰδήμονι δὴλον· τῆς τῆ κλειῆ δὲ
 „ Εὐγενείας Λογικῆς, ἀγκαλὰ ἢ τὸ σύστημα, ἢ ἡ μέθοδος
 „ εἶναι κατὰ τῆς νεωτέρους, ἢ ἀταξία ὅμως ἢ ἡ σύγ-
 „ χισις τῶν ιδεῶν, ἔχ ἦτον δὲ ἢ τὰ γένηται ἢ κομφεῖ
 „ αὐτῆς, τὸ τοῖς ῥήτορσι μᾶλλον ἀεμάζου, ἢ τοῖς φι-
 „ λασόφοις, τὴν καταστραίνει ὅχι μόνον εἰς τῆς μαθητὰς,
 „ ἀλλὰ ἢ εἰς πολλὰς διδασκάλους ἀνωφελεῖ· ἐπειδὴ ἡ προ-
 „ τεταγμένη αὐτῆς φιλοσοφικὴ Ἰστορία εἶναι τοσούτον ξη-
 „ ρὰ ἢ ἰσχυρὰ, ὡς ἀνωφελεῖ γινεσθαι τοῖς μετερχο-
 „ μένοις αὐτὴν, διὰ τὸ ἐπαριθμεῖσθαι ἐν αὐτῇ σχεδὸν
 „ τὰ ὀνόματα τῶν φιλοσόφων, ἔχι δὲ ἢ τὰ συστήματα
 „ αὐτῶν τὰ ἐπισημονικὰ, τὸ ἵκοιτο εἶναι τὸ σκοπιμώτατον
 „ τῆς ἐπισημονικῆς Ἰστορίας· ἢ κερῶν τε προδιακριβῆ ἰδί-

„νατο δυσὶ παραγράφοις ἐρημηθεῖναι· αἰλοπαὶ δὲ προ-
 „διατριβαὶ εἶναι μᾶλλον μεταφυσικαί, ἢ λογικαί, ἃ δὲν
 „ἐπρεπε τὰ προταχθεῖν τῆς λογικῆς, ἀλλ' ἐν τῇ Ψυχολο-
 „γίᾳ τῆς Μιταφυσικῆς να σαφηνισθεῖν, τὸ ἴπυτον ἀντίκει-
 „ται εἰς ἐκεῖνον τὸν κανόνα, ὅπῃ ἃ αὐτὸς ὁ Ἰδιος εὐγένιος
 „λέγει· ὅτι πρέπει ἐν τῇ φιλοσοφικῇ τάξει τὰ προηγῶν-
 „ται, ἃ τὰ προτάτλωνται ἐκεῖνα, δι' ὧν τὰ ἀκόλῃθρα ἐρ-
 „μηγεύονται ἃ ἀναπτύσσονται, ἄγε ὅπῃ ἀντιπεριπίπτει
 „αὐτὸς ἑαυτῶ. Πρὸς τέτοις τὰ παραδείγματα τα, ὅπῃ
 „ἐπρεπε τὰ σαφηνίζεν τὰς προτάσεις εἶναι τότοι σκοτεινὰ,
 „ὅπῃ χρειάζονται ἃ ἄλλα παραδείγματα διὰ τὰ ἐνοηθεῖν
 „ἐπειδὴ ἄλλα εἶναι γεωμετρικά, ὡς τὸ τῷ Χιλιόγωνιστου,
 „ἃ ἄλλα ἀστρονομικά, τὰ ὅποτα διδάσκονται μετὰ τῆν
 „Λογικῆν. Ἄλλ' εἴπωσι τις ἄν, ὅτι πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ φω-
 „τισμὸν τῶν πρωτοπειρῶν αὐτὰ τὰ παραδείγματα ἔφι-
 „ρει· αὐτὰ ὁμως ἔτε πρὸς ἐπίδειξιν εἶναι ἰκανὰ, ἔτε πρὸς
 „φωτισμὸν, ἃ ἀκόλῃθως ἀνευ λόγου. Ἡ τριπλῆ δὲ αὐ-
 „τοῦ πηγῆ τῶν ἰδεῶν τὸ ἀποδείχτει ὄχι φιλοσοφῆντα, ἀλλὰ
 „φιλοσοφοθεολογηῖντα, τὸ ὅποτον εἶναι ἀτοπον ἃ κόβρω
 „τῆς φιλοσοφίας· ἃ μὲ φαίνεται, ὅτι ἀγνοεῖ τὸ τῷ φι-
 „λοσόφῃ, τὸ ἔδεν ἐν τῷ νῶ, ὁ μὲ πρότερος ἐν τῇ αἰ-
 „θήσει· ἃ ἄν ἠθελε βαθύη περισσότερον, ἠθελεν ἰδῆ,
 „ὅτι δὲν εἶναι ὁ νῆς παρακτικὸς καινῶν ἰδεῶν, ὡς πλάτ-
 „τεται, ἀλλὰ τὰς διὰ τῶν αἰδήσεων προσληφθεῖσας συμ-
 „πλέκει τε ἃ διαζεύγει, ἃ ἀκόλῃθως πηγῆ τὰ λήγεται
 „ὁ νῆς δὲν ἠμπορεῖ· ἀφῆνω δὲ τὰ λοιπὰ ἀτοπον τὰ ἐν
 „αὐτῇ περιεχόμενα, τὰ ὅποτα εἰς κάθε εἰδήμονα εἶναι

καταφανῆ· συγγνώμῳ δέ μοι ὁ Ἄνθρωπος τῆς παρήσκειας·
 ἐπειδὴ φίλος μὲν Πλάτων, φιλοτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια,
 εἶπει ὁ Φιλόσοφος, καὶ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν δὲν πρέπει
 νὰ λέγωμεν, αὐτὸς ἔφα· ἀλλ' ἔτις ἔχει τὸ πρᾶγμα,
 τὸ ὅποσον εἶναι ἴδιον τῆς Φιλοσοφίας.

Τὰ δύο εἶναι ῥηθέντα ὑποκείμενα ἀναγνώστα ἕως εἰδῶ
 εὐθὺς ἀρχισαί, ὡς ἰλέοιτες ὑπὸ τῆ λιμῆ κατατυραννόμε-
 νοι νὰ ἐρίωνται, ἀρχισαί λέγω τὸν ῥηθέντα ἄνδρα νὰ
 ἀποπέριον λέγοντες, ποτὸς εἶναι αὐτὸς, ἐπὶ αὐθαδιάζει
 νὰ ἀιαιρέση τὸν Εὐγένιον, ὁ ὅποτος εἶναι ὁ μεγαλήτερος
 καὶ σοφώτερος ἄνδρας τῆ Κόσμου; ὁ Ἄνθρωπος δὲ δὲν τῆς εἶ-
 πεν ἄλλο τι, εἰμὴ ἂν ἔχον εἰδησιὸν περὶ τῶν τοιούτων πραγ-
 μάτων, ἄς τὸν δάσκει τὸν λόγον ἀναιρῶντες τὴν ἀναιρε-
 σί του εἶτε διὰ τῆ προφορικῆ λόγου παρευθίς, εἶτε καὶ διὰ
 τῆ γραπτῆ, καὶ ἀκολούθως ὑπερασπιζόμενοι τὸν τοιούτον
 μέγαν ἄνδρα, ὡς εὐχεταί εἶναι· αὐτοὶ δὲ ἀρχισαί πα-
 ρευθὺς κατὰ τὴν τῶν βερβάρων συνήθειαν νὰ προφέρουσι
 ὅλα ἐκεῖνα τὰ σκώμματα κατὰ τῆ τοιούτου πρᾶξ ἄνδρες,
 ἐπὶ ὁ Τιμοκλῆς ὁ Στωϊκὸς ἐναντίον εἰς τὸν Δάμιον τὸν
 ἐπικέρειον εἶπε μὴν ἡμπορῶντας νὰ τῆ ἀποδώσῃ τὸν περὶ
 τῆς προνοίας τῆ Θεῶ λόγον, ὡς παρὰ Λακκιανῶ φαίνεται (α).
 Τιμοκλῆς· Ὁμολογεῖς τοίνυν ἠτλήσθαι προαπιῶν; Δά-
 μις· Ναί, ἂ Τιμὸκλεις· σὺ γὰρ, ὡσπερ οἱ ὑπότινω βια-
 ζόμενοι ἐπὶ τῆς βωμῆς ἡμῖν καταπέφενγας· ὡς τὴν
 τῆν ἀγκυραν τῆν ἱερὰν, ἐδέλω σπείσασθαι ἤδη πρὸς

(α) Λακκ. ἐν τῶ Ζεὺς τραγωδὸς Τόμ. Β'. σελ. 700.
 ἐκδ. Ἀμσελοδάμ.

,, σέ, ἐπ' αὐτῶν τε τῶν βωμῶν, ὡς μηκέτι περὶ τήτων
 ,, ἐρίζοιμεν. Τιμ. εἰρωνεύη ταῦτα πρὸς ἐμὶ, τυμφορέχη,
 ,, ἔμιαρῆ, ἔ καταπύσει, ἔ μασιγία, ἔ κάθασμα· οὐ
 ,, γὰρ ἴσμεν ἕτινος μὲν πατὴρ εἶ, πῶς δὲ ἡ μήτηρ σου
 ,, ἐπορευέτο; ἔ ὡς τὸν ἀδελφὸν ἀπέκλειες, ἔ μοι-
 ,, χεύεις, ἔ τὰ μερικάια διαφθείρεις, λιχυότατε ἔ ἀναι-
 ,, σχυρτότατε; μὴ φεύγε δ' ἔν, ἔως ἔ παρ' ἐμῶ πληγῶς
 ,, λυβῶν ἀπέλθης· ἔδη γὰρ σέ τάτω τῶ ἐσράκω ἀπο-
 ,, θραύσω παμμίαιρον ὄντα.“ Ταῦτα δὲ τὰ σκώμματα ἀκῆ-
 σασ ὁ ἀνὴρ μετὰ λύκης εἰς τὸν θάλαμον τε ἀνεχώρησε·
 τὰ ῥηθέντα δὲ ὑποκείμενα τὰ ἐδίωξε ἕνασ του εὐγενέστα-
 τος, ἔ αἰθρητικώτατος φίλος κατοικιδίζωντάς τα.

Ἡ καιρία δὲ τῶν ῥηθέντων δύο ὑποκειμένων δὲν
 ἔφθασεν ἔως ἐδώ, ἀλλ' ἠθέλησε ἔ περαιτέρω νὰ ἐκ-
 τανθῇ· ὅθεν τὸ πρῶτ' ἐπήγαγε εἰς τὸν ἐκδότην τῆς ῥηθεί-
 σης Λογικῆς, ἔ εὐρίσκοντες τοὺ ἀμβλύνοα, ἔ ὡς εἶπεν
 Μαρμάκωθον, τὸν ἐκατάκεισαι νὰ εὐγύλη τὴν ἐπιστολὴν
 ἔ τὸ προσίμιον, ἔ νὰ μεταλυκώσῃ ἄλλα, πρὸς τῆτοις
 ἔ τὸ ὄνομα τῶ ἀνδρός, ἐπῆ τὴν ἐδιώρθωσε νὰ τὸ σβύ-
 σῃ· ὅθεν τὸ ἕνα ὑποκείμενον τῶν εἰρημένων ἐσύθεσε μίαν
 ἐπιστολὴν, ἔ ἕνα προσίμιον, ἔ ἔσβυσε ἔ τὸ ὄνομα τοῦ
 διορθωτῆ, καθὼς εἰς τὴν Λογικὴν τῶρα φαίνεται· ὅσης
 ἀμαθίας ὄζει ἡ ἐπιστολὴ ἔ τὸ προσίμιον, κάθε συνεχῆς
 ἀναγνῆς θέλει καταλίβῃ, ἔ μάλινα οἱ χῶλοι εἶχοι τῶ
 προσίμῃ, ἔ τὸ εἰς τὸν τίτλον προσητέδεν·

Δι' ἐπιμελείας ἔ ἀκριβοῦς διορθώσεως σπεύδαιε τινὸς περὶ
 τὰ ἐνταῦθα φιλοσοφικὰ μαθήματα ἐναχολωμένω.

ὡσάν νά διέφερον (ὀμίλει) τὰ ἐνταῦθα φιλοσοφικά τῶν ἄλλων, ἢ ὡσάν τὰ ἐνταῦθα φιλοσοφικά νά ἦτον ἐπίγνια, ἢ τῶν ἄλλων πόλιων ἐράνια, ἢ τὰ ἐνταῦθα ψευδῆ, ἢ τῶν ἄλλων ἀληθῆ, ἢ αἰσάκαλιε.

Τοιαύτας εἶναι αἰτίας ἔχοντας ἀτιμίας ὁ ῥηθίς Ἄρης, ἢ παρακινῆμενος ἢ ὑπό πολλῶν φίλων του διὰ νά τὰ ἐγκαλέσῃ εἰς τήν κρίσιν νά ζητήσῃ ἰκανοποίησιν ὅχι μόνον ἀπό τὰ δύο ῥηθίετα ὑποκείμενα, ἀλλά ἢ ἀπό τόν ἐκδότην, ὡσάν ὅπῃ δὲν ἐρύλαξε τήν ὑπέσχεσίν τε, δὲν ἠθέλησε φιλοσοφίης ὦν νά τὸ κάμῃ· πρῶτοι μὲν διὰ νά μὴ ἀτιμίσῃ τὸ γένός του εἰς τῆς ἀλλογενεῖς ἐξ αἰτίας τῆ φθόνου, τῆς ἀχευιότητος ἢ χαμηρείας τῶν ῥηθίετων ὑποκειμένων, ἢ τῆς ἀμαθίας ἢ ἀναιδεησίας τοῦ πραγματευτῆ. δεύτεροι δὲ διὰ νά μὴ τῆ ἀκολυθῆσῃ ἢ κάμῃ ἀεργοπορία ἐξ αἰτίας τῆς Κριστολογίας· ἐπειδὴ ἦτον ἔτοιμος νά μισεύσῃ εἰς τὴν γλυκυτάτην του πατερίδα, τῆς ἧς ἑποίας ἐ πόθος εἶχει ἀνάψει πλέον εἰς τὴν καρδίαν του, ἢ ἀεργοπορίας δὲν ὑπέφευγει.

Ἐγὼ δὲ μὴν ἠμπορεῶντας νά ὑποβίρω αὐτὴν τὴν ἀτιμίαν τῆ Φίλου μου, ἢ διδασκάλου ἠθέλησα νά ἐκδώσω εἰς φῶς, χωρὶς τὴν θίλησίμ τε, τὸ παρὸν βιβλιαράκι περιγράφωντας ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν σημεῖα διὰ νά γνωρίζωμαι τὰ τοιαῦτα φθοιρὰ ἢ χαμηρῆ ὑποκείμενα, ἢ τὰ μυσάττωται ὡς ὀλέθρια ἢ φθοροποιὰ μίλη τῆς κοινότητος, ἢ ὡς κατασχύνῃ ἢ ὄνειδος τοῦ ποτὲ περιφήμου γένους μας.

Ἄπό ἐδῶ λοιπὸν φατερὰ φανερὰ ἠμπορεῖτε νά ἰδῆ πόση εἶναι ἡ ἀρετὴ, ἢ ἀθωότης τῆ ἀνδρείας, ἢ ἐξηναι-

τίας πόση είναι ἡ κακία, ὁ φθόγος ἢ ἡ χαμέρεια τῶν
 δύο ῥηθέντων ὑποκειμένων, ὡς τὸ μὲν ἐσόλγισαι μὲ τόσα
 ἰλαστώματα τῆς φύσεως, ἢ μάλισα μὲ τὴν μαμμακου-
 δότητα, τὸ ἄλλο δὲ τετύφλωται ἀπὸ τὴν ἱπαρσιν, Γύ-
 φρον ἢ ἀμάθειαν· τὸ ἓνα ὁμοιάζει μὲ μίαν τυχικὴν μη-
 χανὴν, ὅπῃ χρειάζεσθαι μίαν ὑπερβολικὴν δύναμιν ἐν
 τὴν κινήσῃ· ὅθεν ἢ τεσσαράκοντα χρέτους σπευδάζει, καὶ
 ἔδὲ ἑαυτῆ σχεδὸν κρεῖττοι ἐγένετο, ἀλλὰ πάντα παιδα-
 γωγὸς μένει· τὸ ἄλλο δὲ ὑπέρογκα μάταιότητος φθεγγ-
 γόμενοι ἐξομοιοῦνται μὲ ἓνα κύμβαλον ἀλαλάζον, κατὰ τὸν
 Παῦλον, ἢ χαλκῶν ἤχηλα (α), ἢ κατὰ τὸν Ἰσίδου (β) μὲ
 νεφέλας σκοτεινὰς ἢ ἀνύδρους ὑπὸ ἀνέμων περιφερομένας
 ἢ μὲ κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν
 αἰσχυρίας· ὅθεν ἢ πᾶσαι τὴν Τερκίαν ἢ Ρῶσσιαν πε-
 ριελθὸν πανταχόθεν ἠτιμήθη ἢ ἀπειδιώθη, ἢ μάλισα ἀ-
 πό τῆς ἑταυθα Ἑλλάδας, ὑπὸ ὧν, ὡς ἴδει αἰτῶ, διὰ τὴν
 αἰσχυριάντη, ἀμαθειαν, ἢ ἀνθάδειαν τῆς ἐκκλησίας ἀτί-
 μως ἀπεβλήθη, εἰ ἢ Ἀρχιμανδρίτης· τὸ ἓνα φέρει ἐπὶ
 κεφαλῆς φενάκην, ἵνα φενακίζῃ τῆς τυφλῆς ἢ ἀμαθεῖς
 ἀνθρώπου· ἢ τὸ ἄλλο κάλυμμα ἢ ἱμάτιον ὑστερημένον
 ἀπὸ κάθε χρώμα, διὰ τὰ σκοτίζει τῆς ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώ-
 πων, μὴ ἀντακλωῶντας τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ἀλλὰ δια-
 σκορπίζωντάς τας διὰ τὰ μὴ φαίνεται τὸ τετυφωμένον του
 ὑποκειμένου.

(α) Πρὸς Κορινθ. α'. Ἐπισ. Κεφ. ιγ'. σίχ. 2.

(β) Ἐπισ. Ἰσίδ. Κεφ. Α'. σίχ. 12.

Πρὸ τῆ δὲ ἐὰ τελειώσω τὸν λόγόν μου ἵκενα εὐλόγον τε προθίσω μίαν διεξοδικὴν ἀναιρέσιν ἐναντίον τῆς ὑπὸ τῆ Εὐγενίᾳ ὑποτιθεμένης τριπλῆς πηγῆς τῶν ἰδεῶν, ὅπῃ κάμει ὁ Ἀγιε εἰς τὴν Λογικὴν τε, ἢ ὁποῖα, ὡς ἐλπίζω, θάξει ἰδῆ ὀγκλίγωρα τὸ φῶς κατὰ τὸ σύστημα τῆ περιφίμου Φίδιε, ἢ περιπύσου ἀνά πάσαι τὴν Εὐρώπην Γερμανῶ Καντίου τῆ περὶ τὸ θιαρητικὸν μέρος τῆς Φιλοσοφίας ἐποχὴν ποιήσαντος, ὡς ἄλλος Καρτέσιος ἢ Λαίβνιτίος, τὰς λοιπὰς δὲ ἀναιρέσεις, ὅπῃ ἔχει κατὰ τῆς Λογικῆς τῆ Εὐγενίᾳ, ἀφ' ἧ τυπωθῆ ἡ Λογικὴ τε θέλετε τὰς ἰδῆ· φωνεῖ λοιπὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ἡ πρώτη ἢ δευτέρα πηγὴ τῶν ἰδεῶν, ὅπῃ ὑποδέ-
 ται ὁ Εὐγένιος εἰς τὴν Λογικὴν τε (α) δὲν ἤμπορῶν μὲ
 κάθεναν τρόπον νὰ σταθῶν, ὡς ἀντικείμεται, εἰς τῆς κατό-
 νας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν νόμους τῆ νοῦν, ἢ εἰς αὐτὴν τῆ
 κείραν· ἐπειδὴ λέγει· „ὅτι πρώτη πηγὴ εἶναι ὁ Δημιου-
 ργὸς (β), δευτέρα αὐτὴ ἢ ψυχὴ ἑαυτῆ· ἢ τρίτη τὸ σώ-
 μα τὸ περὶ αὐτὴν· ἢ πρὸς τὴν πρώτην ἀναφέρει τὰς
 „κατὰ τὰς ἐκστάσεις τοῖς θεοφορεμένοις ἐνεργουμένης
 „ἐνοίας, τὰς ἐκ τῆ προφητικῆς φωτός, τὰς ἐκ τῆ διο-
 „ρατικῆς, τὰς ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως, εἴτε δὲ τῆς κοι-
 „νῆς ἢ πάντας ἀφορώσης, εἴτ' ἔν ἢ τῆς ἰδίας τιπ,
 „ἢ τῆς ἀποκαλυπτομένης· ὡς αἱ μὲν τὰ ὑπερφυῆ παρι-
 „σῶσι ἢ ὑπὲρ λόγον, αἱ δὲ τὰ ἐσόμενα, αἱ δὲ τὰ
 „ἀποκτα ἢ πορρωτάτω·“ ὅτι μὲν (φησὶν ὁ Ἀγιε) ἢ

(α) Εὐγεν. Λογ. Κερ. α. §. 18. ἢ κ'. ἢ κβ.

(β) Αὐτόθι.

Ἀποκάλυψις αἰτία τῶν ἰδεῶν μας ἔ ἀκολέθως πηγὴ γὰ
 λέγεται δὲ ἠμπορεῖ, ἀποδεικνύεται τὸν ἀκόλεθον τρίτοι
 πρῶτον μὲν ἡ Ἀποκάλυψις εἶναι φανέρωσις εἰς ἕναν τινὰ
 μερικῶν ἀληθειῶν, διὰ τῆ λέγει εὐρεθῆναι ἔ παρασαθῆ-
 ναι μὴ δυναμένων, ἀλλὰ μὴν ἡ Φιλοσοφία ἔτεπομένως ἡ
 Λογικὴ δὲν καταγίνεται εἰς τὸ νὰ δώσῃ νόμους, ἡ τρό-
 πους ἄλλως τῆ σχηματίζει ἰδέας, παρὶ ἐνασχολεῖται
 γὰ ἀναπτύσῃ τὴς Φυσικῆς καίνας τῆ νοῖν δηλ. ἡ
 ὁ ἀνθρωπος φύσει νοεῖ ἄρα δεύτερον ἡ Λογικὴ
 καταγίνεται εἰς τὴς κοινὰς ἰδέας, δηλ. εἰς ἐκείνας,
 ὅπῃ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀνεῖν ἐξαιρέσεως ἤτοι ἔχει, ἢ
 ἠμπορεῖν νὰ προσλάβουν, ἀλλὰ μὴν τῆς Ἀποκαλύψεως
 δὲν εἶναι τοιαῦται δηλ. εἰς ὅλους τὴς ἀνθρώπους
 κοινὰ, ὡς ἀπὸ τὰ ἴδια λόγια τῆ Εὐγένειᾳ τὰ ἀ-
 νωτέρω τεθέντα φαίνεται ἄρα Τρίτον αἱ ἰδέαι τῆς
 Ἀποκαλύψεως εἶναι ὑπὲρ λόγον, ἔ ὑπὲρ ἔννοιαν, ὡς
 αὐτὸς ὁ Εὐγένειος ἀνωτέρω ἀποφαίνεται, τῆς Λογικῆς δὲ
 εἶναι κατὰ λόγον ἔ ἔννοιαν ἄρα τέταρτον αἱ
 ἰδέαι τῆς Λογικῆς, ἔ ἀκολέθως τῶν ἀνθρώπων ἐπιση-
 ρίζονται εἰς τὴν γνῶσιν, τῆς Ἀποκαλύψεως δὲ εἰς τὴν
 πίσιν, ὡς πάντες οἱ Θεολόγοι μαρτυροῦσι, ἔ αὐτὴ ἡ
 φύσις τῆς Ἀποκαλύψεως τὸ βεβαιοῖ, ὡς ὑπὲρ γνῶσιν, ἔ
 ἔννοιαν ἔσαι ἄρα πέμπτον αἱ ἰδέαι τῆς Ἀπο-
 καλύψεως χρειάζονται ἔρευναν ἔ ἐξέτασιν τῆ ὑποκειμέ-
 νῃ ἐκείνῃ, ὅπῃ ἐνθεσιαθῆν, ἔ ἐνυπνιαθῆν, ἡ ἐν ἐκτά-
 σει, ἡ ἐν φαντασίᾳ ὃν ἐπρόφρησ παρομοίας ἰδέας, καθὼς
 ἔ εἰς ἄλλας ὑπὲρ λόγον ὑποθέσεις συμβαίνει, ἔ τῶρα

Aggajus

602

31

W. G. G. G.